

**Stanovisko Odboru ochrany finančných spotrebiteľov Národnej banky Slovenska
č. 2/2022 z 5. decembra 2022, k niektorým otázkam týkajúcim sa vymáhania
pohľadávok z úverov pre spotrebiteľov**

Národná banka Slovenska, odbor ochrany finančných spotrebiteľov (ďalej len „NBS“), na základe ustanovenia § 1 ods. 3 písm. a) bodu 3 zákona č. 747/2004 Z. z. o dohľade nad finančným trhom a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o dohľade“) vydáva toto stanovisko, ktorým informuje o prístupe, ktorý uplatňuje pri dohľade nad dodržiavaním zákazu použitia nekalých obchodných praktík a neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) v súvislosti s vymáhaním pohľadávky zo spotrebiteľského úveru a z úveru na bývanie (ďalej len „Úver“).

**Článok 1
Predmet úpravy**

1. Toto stanovisko je určené najmä dohliadanému subjektu¹, ktorý je veriteľom podľa osobitného predpisu², a ktorý v rámci predmetu svojho podnikania vykonáva správu a vymáhanie pohľadávky z Úveru (ďalej len „dohliadaný subjekt“).
2. Toto stanovisko je vydávané za účelom:
 - a) podporiť transparentnosť postupu NBS pri dohľade nad dodržiavaním zákazu používania nekalých obchodných praktík a neprijateľných zmluvných podmienok pri správe a vymáhaní pohľadávok z Úverov,
 - b) a tým predchádzať nejasnostiam pri výklade a aplikácii zákona o ochrane spotrebiteľa.
3. Pri posudzovaní používania nekalých obchodných praktík NBS vždy vychádza z interpretácie konceptu priemerného spotrebiteľa³.

¹ Dohliadaným subjektom sa rozumie dohliadaný subjekt podľa [§ 1 ods. 3](#) zákona o dohľade

² § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“)

§ 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 90/2016 Z. z. o úveroch na bývanie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o úveroch na bývanie“)

³ Pri interpretácii pojmu priemerný spotrebiteľ je potrebné vychádzať z eurokonformného výkladu, vyplývajúceho z bodov 18 a 19 recitálu smernice o nekalých obchodných praktíkách, judikatúry Súdneho dvora Európskej únie (napr. C- 210/95; Gut Springheide and Tusky v. Oberkreisdirektor des Kreises Steinfur; C – 435/2011, CHS Tour Services GmbH v. Team4 Travel GmbH), ale i rôznych ďalších pomocných materiálov, ako napr. Usmernenie k vykonávaniu/uplatňovaniu smernice 2005/29/ES o nekalých obchodných praktíkách COM (2016)320.

4. Predmet stanoviska sa týka výlučne kompetencii, ktoré má NBS pri výkone dohľadu nad finančným trhom v oblasti ochrany spotrebiteľa. NBS vykonáva dohľad nad správou a mimosúdnym vymáhaním pohľadávok z Úverov (tzv. fáza soft collection). NBS týmto stanoviskom nezasahuje do práv veriteľov na súdnu ochranu⁴ a výkon dohľadu zohľadňujúci závery uvedené v stanovisku nebude uplatňovaný spôsobom zasahujúcim do tohto práva.

Článok 2

Dotknuté predpisy

5. Toto stanovisko sa týka toho, ako budú zo strany NBS interpretované nasledovné právne predpisy pri posudzovaní možných správnych deliktov spadajúcich do kompetencie dohľadu NBS:
- § 4 ods. 2 písm. c); § 7 až 12 zákona o ochrane spotrebiteľa,
 - § 121 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“),
 - zákon o spotrebiteľských úveroch,
 - zákon o úveroch na bývanie.

Článok 3

Poučenie spotrebiteľa pri uznaní premlčaného dlhu

3.1 Informácia o premlčaní

6. Ak veriteľ v rámci mimosúdného vymáhania pohľadávok z Úveru komunikuje so spotrebiteľom prostredníctvom tlačív, formulárov alebo inej veriteľom pripravenej dokumentácie ohľadom uznania dlhu, NBS považuje túto komunikáciu vrátane veriteľom pripravenej dokumentácie za obchodnú prax, ktorá v súlade s § 7 ods. 1 v spojení s § 8 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa nesmie opomenúť žiadne podstatné informácie, ktoré priemerný spotrebiteľ potrebuje na to, aby urobil informované

Priemerným spotrebiteľom je spotrebiteľ, ktorý je v rozumnej miere dobre informovaný, vnímavý a obozretný, pri zohľadnení sociálnych, kultúrnych a jazykových faktorov. Zároveň sa pojem priemerného spotrebiteľa nezakladá na štatistickom zistení, ale výlučne na individuálnom posúdení typickej reakcie priemerného spotrebiteľa v konkrétnom prípade kompetentným vnútroštátnym orgánom na základe vlastnej úvahy, so zreteľom na judikatúru Súdneho dvora (recitál 18 smernice 2005/29/ES).

Otázkou poskytovania informácií pri vykonávaní obchodnej praxe sa zaoberal Súdny dvor Európskej únie aj v týchto rozhodnutiach:

Rozsudok zo 16. januára 1992, Nissan, C-373/90, ECLI:EU:C:1992:17

Rozsudok zo 13. januára 2000, Lifting, C-220/98, ECLI:EU:C:2000:8

Rozsudok zo 7. marca 1990, GB-Inno, C-362/88, ECLI:EU:C:1990:102

Rozsudok zo 6. júla 1995, Mars C-470/93, ECLI:EU:C:1995:224

⁴ Článok 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky

rozhodnutie o obchodnej transakcii. Súčasťou takto veriteľom pripravenej dokumentácie môže byť aj tlačivo na jednostranné vyhlásenie spotrebiteľa o uznaní premlčaného dlhu.

Podľa § 558 druhá veta Občianskeho zákonníka má úkon účinky uznania dlhu, len ak dlžník vedel o jeho premlčaní. Výsledkom empirickej štúdie⁵ týkajúcej sa vplyvu informácie o premlčaní dlhu a jeho význame je jednoznačný záver, že ochota spotrebiteľa zaplatiť svoj dlh závisí od vedomosti a pochopenia toho, že jeho dlh je premlčaný.

7. Preto, ak si je veriteľ vedomý toho, že pohľadávka môže byť premlčaná, mal by venovať na ním pripravenej dokumentácii pre spotrebiteľa osobitnú pozornosť poskytnutiu podstatných informácií o účinkoch premlčania dlhu a uznania dlhu.
8. Tieto informácie majú byť poskytnuté transparentne, jasným, zrozumiteľným a jednoznačným spôsobom a najvhodnejšie je, ak sú uvedené v rovnakej listine ako uznanie dlhu.
9. NBS odporúča, aby úkon uznania dlhu spotrebiteľom, ktorý obsahovo pripravil veriteľ bol v zmluvnej dokumentácii odlišený od iných častí zmluvnej dokumentácie tak, aby nevznikla pochybnosť, že jeho začlenením/inkorporáciou do obsahu zmluvnej dokumentácie mohlo byť narušené správanie spotrebiteľa do tej miery, že si ani neuvedomí právne následky tohto úkonu. K otázke viacerých právnych úkonov na jednom predpripravenom formulári, ktorého skrytým zámerom je dosiahnutie uznania dlhu, sa vyjadril aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí⁶. NBS odporúča ako dobrú prax uvádzanie úkonu uznania dlhu v samostatnom dokumente.

3.2 Špecifikácia dôvodu a výšky dlhu

10. NBS pri dohľade nad dohliadaným subjektom preveruje, či pri uzatváraní dohôd o uznaní dlhu, ale aj pri iných úkonoch využívaných pri uplatňovaní a vymáhaní

⁵ Martin, Nathalie and Goldsmith, Timothy E., Testing Materiality Under the Unfair Practices Acts: What Information Matters When Collecting Time-Barred Debts? (August 2010). Consumer Finance Law Quarterly Report, Forthcoming, Available at SSRN: <https://ssrn.com/abstract=1657040>

⁶ Ro NS SR z 30. 5. 2016, sp. zn. 2MCdo/5/2015, „Preskúmaním veci dovolací súd zistil, že Dohoda bola so žalovanými uzavretá formou formuláru, ktorý vopred pripravil veriteľ pre dlžníka. Predmetný formulár obsahuje viacero právnych vzťahov ako napr. jednostranné prejavy uznania záväzku, prehlásenie o vedomosti o premlčaní dlhu a jeho následkoch a dvojstranné právne úkony o dohode o splátkach a dohode o uzavretí rozhodcovskej doložky. Dovolací súd sa plne stotožňuje so záverom odvolacieho súdu, že skrytým cieľom tejto dohody bolo dosiahnutie uznania záväzku a tým aj predĺženia premlčacej doby na uplatnenie nároku žalobcu na 10 rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo. Zámer dosiahnuť uznanie záväzku a predĺženie premlčacej doby na uplatnenie nároku žalobcu aj dovolací súd hodnotí ako nekalú obchodnú praktiku, pretože boli naplnené zákonné znaky tohto inštitútu, a to tak nedostatok odbornej starostlivosti na strane dodávateľa, ako aj potenciálne riziko, že takéto konanie naruší správanie spotrebiteľa. Dovolací súd sa teda stotožňuje so záverom odvolacieho súdu, že uznanie záväzku a ko právny úkon je za uvedených okolností v rozpore s dobrými mravmi a preto absolútne neplatné (§ 39 OZ).

pohl'adávok⁷, je dohliadaný subjekt schopný NBS vysvetliť a dôvodne začleniť jednotlivé časti pohľadávky pod istinu a príslušenstvo, a taktiež či uvádza jednotlivé časti dlžnej čiastky, ich správnu výšku a začlenenie pod istinu a príslušenstvo v členení podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka na úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jeho uplatnením. Oznámenie nesprávne vyčísleného dlhu čo do dôvodu a výšky spotrebiteľovi môže NBS vyhodnotiť ako nekalú obchodnú praktiku.

3.3 Zákaz kapitalizácie dlhu

11. NBS upozorňuje dohliadané subjekty, že za neprijateľnú zmluvnú podmienku môže považovať také zmluvné ustanovenie splátkovej dohody, ktoré v prípade omeškania dlžníka so splatením splátky umožňuje úročenie bežného úroku. Úročenie bežných úrokov, ktoré neboli splatené včas sa považuje v právnej teórii za „anatocizmus“. Neprípustnosť anatocizmu je konštatovaná aj v rozhodnutiach súdov Slovenskej republiky⁸. Uvedené sa samozrejme netýka úročenia bežných úrokov úrokom z omeškania, keď podľa zákona vzniká nárok na úhradu úroku z omeškania.
12. Ak veriteľ vyčíslil v splátkovej dohode omeškanú istinu a bežný úrok a ich súčet ako pohľadávku považuje za „novú“ istinu, ktorú bude ďalej úročiť bežným úrokom, NBS takúto splátkovú dohodu môže vyhodnotiť ako nový spotrebiteľský úver práve z dôvodu, že nezaplatený bežný úrok bol touto modifikáciou záväzku zmenený z príslušenstva pohľadávky na časť pohľadávky samotnej.

3.4 Splátkové dohody

13. NBS pri dohľade preveruje, či si dohliadané subjekty plnia svoje povinnosti pri uzatváraní dohôd, ktorými sa odkladajú splátky, mení splátkový kalendár a pod. Podrobnejšie sa tejto problematike venuje *Stanovisko NBS*⁹.
14. V súvislosti s uzatváraním splátkových dohôd NBS venuje osobitnú pozornosť aj konkrétnym okolnostiam a podmienkam, za akých dohliadané subjekty so spotrebiteľmi tieto dohody uzatvárajú, a ktoré sa týkajú:
 - a) osobného stavu spotrebiteľa, ktorý je dohliadanému subjektu známy,¹⁰
 - b) miesta, času a spôsobu uzatvárania týchto dohôd.

⁷ Napr. pri zasielaní upomienok, uzatváraní splátkových dohôd a pod.

⁸ Napr. Rozhodnutie Krajského súdu Trnava zo dňa 09. 11. 2020 sp. zn.: [25CoCsp/56/2020](#)

Rozhodnutie Krajského súdu Žilina zo dňa 28.09.2020 sp. zn.: [14Csp/94/2019](#)

⁹ Stanovisko Odboru ochrany finančných spotrebiteľov Národnej banky Slovenska z 22. 12. 2020 k niektorým otázkam dohôd o odklade splatnosti, uzatváraných so spotrebiteľmi
https://www.nbs.sk/img/Documents/Dohlad/Ochrana_spotrebiteľa/Stanovisko_OFS_22_12_2020.pdf

¹⁰ V súlade s § 9 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa sa „...pri určení, či sa v agresívnej obchodnej praktike používa obťažovanie, nátlak vrátane použitia fyzickej sily alebo neprimeraný vplyv, berie do úvahy aj zneužívanie predávajúcim osobného nešťastia alebo okolnosti, ktoré sú predávajúcemu známe a ktoré sú také vážne, že môžu zhoršiť úsudok spotrebiteľa, na ovplyvnenie rozhodnutia spotrebiteľa so zreteľom na produkt...“.

Článok 4

Obchodné praktiky v procese vymáhania pohľadávok, ktoré možno vyhodnotiť ako nekalé

15. Ako nekalú obchodnú praktiku používanú v procese vymáhania pohľadávok od spotrebiteľov NBS môže vyhodnotiť napríklad:

- a) uvádzanie nepravdivej informácie týkajúcej sa vymáhanej pohľadávky (napr. informácie o možných sankciách, ktoré neboli dohodnuté alebo ich dohliadaný subjekt v praxi nemôže neuplatňovať),
- b) uvádzanie neúplných a skresľujúcich informácií o tom, akým spôsobom sa bude vyvíjať dlh spotrebiteľa, ak ho neuhradí v lehote a výške uvedenej vo výzve, ktorú mu dohliadaný subjekt zaslal,
- c) uvádzanie informácie o konkrétnej výške trov právneho zastúpenia, ktoré vzniknú, ak spotrebiteľ neuhradí svoj dlh, hoci súd vo veci ešte nerozhodol.
- d) zasielanie písomných výziev/upomienok, ktoré nemajú náležitý obsah, t. j.:
 1. identifikácia úverovej zmluvy (napr. názov, číslo a dátum uzatvorenia zmluvy),
 2. informácia o tom, že sa spotrebiteľ dostal do omeškania,
 3. dlžná suma s rozpisom jednotlivých častí dlhu, z ktorých je zložený (suma istiny; sumy jednotlivých častí príslušenstva, t. j. úroku, úroku z omeškania, poplatku z omeškania; suma nákladov vymáhania; sumy jednotlivých nárokov na prípadné ďalšie plnenia)
 4. dátum, ku ktorému bola upomienka vystavená,
 5. platobné údaje, kde má byť uhradené omeškané plnenie,
 6. kontaktné údaje, na ktorých si môže spotrebiteľ overiť výšku aktuálneho zostatku dlžnej sumy; ako nekalú obchodnú praktiku NBS neposúdi, ak uvedený obsah nemajú výzvy na úhradu omeškanej splátky zasielané podľa osobitného predpisu¹¹ a tiež výzvy, pri ktorých vzhľadom na okolnosti musia byť spotrebiteľovi zrejmé skutočnosti uvedené v bodoch 1. 6. (napríklad spotrebiteľ požiadal o aktuálnu amortizačnú tabuľku).

16. Ako agresívnu obchodnú praktiku používanú v procese vymáhania pohľadávok od spotrebiteľov môže NBS vyhodnotiť napríklad:

- a) vytváranie dojmu, že dohliadaný subjekt začal voči spotrebiteľovi osobitný druh konania, v ktorom sa rozhoduje o právach a povinnostiach dlžníka v súvislosti s jeho dlhom, pričom sú s týmto konaním osobitné náklady, hoci tak dohliadaný subjekt neurobil,

¹¹ § 9 ods. 11 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch
§ 13 ods. 15 zákona č. 90/2016 Z. z. o úveroch na bývanie

- b) ponúkание odpustenia neexistujúceho dlhu¹² v prípade úhrady dlhu vo výške uvedenej vo výzve,
- c) zasielanie spotrebiteľom vyplneného návrhu platobného rozkazu, ktorý vytvára dojem, že súd už vo veci rozhodol,
- d) vytváranie dojmu, že ak spotrebiteľ neuhradí svoj dlh, súd bezpodmienečne rozhodne v prospech dohliadaného subjektu a zároveň zaviazá spotrebiteľa zaplatiť poplatky zo súdneho alebo exekučného konania,
- e) používanie hrozby, že ak spotrebiteľ neuhradí svoj dlh, dohliadaný subjekt sám alebo sprostredkovaně vykoná u spotrebiteľa úkony, na ktoré nie je zo zákona oprávnený, a spotrebiteľ bude musieť tieto úkony strpieť (napr. osobné návštevy zástupcov dohliadaného subjektu za účelom súpisu majetku),
- f) vytváranie dojmu, že spotrebiteľ je povinný sa dostaviť na predvolanie k dohliadanému subjektu, vrátane povinnosti ospravedlniť sa, ak sa spotrebiteľ nemôže dostaviť,
- g) vykonávanie vytrvalých a nechcených výziev, pričom za nechcené výzvy NBS považuje predovšetkým také, ktoré sú vykonávané v čase, kedy je zrejmé, že spotrebiteľ dlh na základe týchto výziev neuhradí (napr. spotrebiteľ vyhlásil, že dlh neuhradí, odkázal veriteľa na súd),
- h) vykonávanie neúčelných výziev, pri ktorých je veriteľovi zrejmé alebo musí byť zrejmé, že výzvy si spotrebiteľ nepreberá alebo sa nemôžu dostať do jeho dispozície, a cieľom je iba umelé navyšovanie dlžnej sumy o zmluvné pokuty alebo náklady vymáhania,
- i) vymáhanie pohľadávky v prípade, ak o žalobe na zaplatenie tejto pohľadávky už právoplatne rozhodol príslušný súd tak, že žalobu zamietol.

17. Ako agresívnu obchodnú praktiku používanú v procese vymáhania pohľadávok od spotrebiteľov NBS môže vyhodnotiť, okrem iného, aj vykonávanie obťažujúcich výziev, ktoré spotrebiteľa obťažujú nad mieru dôvodnú pre účely vymáhania, pričom pri objektívne obťažujúcej a nadmernej komunikácii NBS hodnotí, či systém upomínania, ktorý používa dohliadaný subjekt, je:

- a) **objektivizovaný**, t. j.:
 1. proces, ako aj jednotlivé úkony upomínania sú zdokumentované v interných predpisoch dohliadaného subjektu,
 2. sú riadne uplatňované zamestnancami alebo inými osobami, ktoré v mene dohliadaného subjektu vykonávajú upomínanie,
 3. systém upomínania podlieha a je predmetom vnútornej kontroly,
- b) **predvídateľný** pre NBS, dohliadaný subjekt a aj pre spotrebiteľa,
- c) **podliehajúci pravidelnému prehodnocovaniu** zo strany dohliadaného subjektu z hľadiska:
 1. zákonnosti, efektívnosti a hospodárnosti,

¹² Napríklad budúcich nákladov na vymáhanie pohľadávky

2. zistení dohliadaného subjektu vyplývajúcich z opodstatnených sťažností, podnetov a reklamácií spotrebiteľov, čím dohliadaný subjekt naplní princíp dobromyseľnosti systému upomínania.

18. Výzvy na zaplatenie dlhu, ktoré veriteľ vykonáva v súlade s vlastným vnútorným systémom upomínania, ktorý je objektivizovaný, predvídateľný a podlieha pravidelného prehodnocovaniu, NBS nevyhodnotí ako agresívnu obchodnú praktiku.

19. NBS pri výkone dohľadu venuje zvýšenú pozornosť mimosúdneho vymáhaniu takých pohľadávok, pri ktorých márne uplynula premlčacia doba. V zmysle § 54a Občianskeho zákonníka premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať, pričom podľa dôvodovej správy sa za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy považuje vymáhanie v súdnom, exekučnom alebo rozhodcovskom konaní. Táto skutočnosť má však závažné dôsledky aj na mimosúdne vymáhanie, v ktorom je zo strany veriteľa nevyhnutné vynaložiť odbornú starostlivosť na to, aby spoľahlivo zistil, či je jeho pohľadávka zo spotrebiteľskej zmluvy premlčaná. NBS túto starostlivosť veriteľa považuje za dôležitú, aby tak veriteľ predchádzal obchodným praktikám, ktoré by mohli byť nekalé tým, že by upozornenia adresované spotrebiteľovi nemali oporu v platnom práve.

Článok 5

Zastúpenie advokátom

20. Zastúpenie advokátom alebo akýmkoľvek iným subjektom, pri správe a vymáhaní pohľadávok v mene dohliadaného subjektu, sa považuje za delegovanú činnosť dohliadaného subjektu, ktorá podlieha dohľadu. Hoci dohliadaný subjekt delegoval časť činností na iný subjekt, považujú sa delegované činnosti za činnosti dohliadaného subjektu, keďže sú vykonávané v jeho mene a na jeho účet. Za delegovanie tejto činnosti nesie dohliadaný subjekt administratívnu zodpovednosť, preto je povinný pri dohľade zabezpečiť voči NBS riadnu a včasnú dostupnosť všetkých dokladov a dôkazov o spôsobe vykonávania delegovanej činnosti. Dohliadaný subjekt je tiež zodpovedný za kontrolu delegovanej činnosti a vykonanie nápravy, ak subjekt, na ktorý bola činnosť delegovaná, ju vykonával v rozpore so zákonom alebo pokynmi dohliadaného subjektu.

Článok 6

Komunikácia ohľadom kalkulácie nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky

21. NBS vychádza pri posúdení obchodných praktík súvisiacich s kalkuláciou nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v mimosúdnom konaní z toho, že Občiansky

zákoník v § 121 ods. 3 tieto náklady považuje za príslušenstvo pohľadávky. V právnej praxi sú takéto náklady uplatniteľné, len ak sú nevyhnutné, účelne a skutočne vynaložené a dohliadaný subjekt ich dokáže preukázať. NBS si je vedomá skutočnosti, že náklady spojené s uplatnením pohľadávky môžu vzniknúť aj v mimosúdnej fáze vymáhania pohľadávky a pochopiteľne od nich odlišuje náhradu trov súdneho konania, o ktorých rozhoduje súd v civilnom sporovom konaní. NBS nerozhoduje o tom, či si môže dohliadaný subjekt uplatniť u dlžníka náklady spojené s vymáhaním (uplatnením) pohľadávky, prípadne náhradu akých trov si uplatňuje v súdnom konaní. NBS pri posúdení nekalej obchodnej praktiky berie do úvahy to, ako dohliadaný subjekt komunikuje ohľadom týchto nárokov voči spotrebiteľovi s ohľadom na to, či vôbec takéto náklady mohli vzniknúť, prípadne v akej výške mohli vzniknúť.

Článok 7

Záverečné ustanovenia

22. Vzhľadom na to, že ide o stanovisko k uplatňovaniu ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré sú v čase jeho vydania platné a účinné, neobmedzuje sa aplikácia tohto stanoviska dňom jeho schválenia.
23. Ak NBS pri výkone dohľadu zistí, že veriteľ pri svojej činnosti nepostupuje v súlade s výkladom uplatňovaným v tomto stanovisku, bude od veriteľa vyžadovať vecne odôvodnené a právne udržateľné vysvetlenie.
24. Stanovisko predstavuje právny názor Národnej banky Slovenska v prvom stupni. Tento právny názor je uplatňovaný pri výkone dohľadu zo strany odboru ochrany finančných spotrebiteľov NBS.

V Bratislave dňa 5. 12. 2022

Mgr. Roman Fusek
riaditeľ odboru ochrany finančných spotrebiteľov